

Prasība, kas celta 2017. gada 13. novembrī – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (“i.Beat jump”)

(Lieta T-746/17)

(2018/C 032/48)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: TrekStor Ltd (Honkonga, Ķīna) (pārstāvji – O. Spieker, M. Alber, A. Schönfleisch, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja**Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “i.Beat jump” –Eiropas Savienības preču zīme Nr. 4 729 075**Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 12. septembra lēmums lietā R 2236/2016-4***Prasītājas prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir apmierināts atcelšanas pieteikuma iesniedzējas pieteikums un ir atceltas prasītājas tiesības saistībā ar Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 4 729 075;
- noraidīt atcelšanas pieteikuma iesniedzējas pieteikumu par atcelšanu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot izdevumus, kuri prasītājai ir obligāti radušies Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā (EUIPO).

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 2017/1001 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 15. novembrī – UPF/Komisija

(Lieta T-747/17)

(2018/C 032/49)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Union des Ports de France – UPF (Parīze, Francija) (pārstāvji: C. Vannini un E. Moraïtou, advokāti)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasījumi***Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības par Eiropas Komisijas 2017. gada 27. jūlija Lēmuma C(2017) 5176, *final*, par valsts atbalsta shēmu Nr. SA.38398 (2016/C, ex 2015/E), ko īstenojusi Francija (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota Komisijas pieļautā kļūda tiesību piemērošanā, nodokļu pasākumu pilnībā kvalificējot par valsts atbalstu, pretrunā kritērijam par Francijas ostu darbības saimniecisko raksturu. Šajā ziņā prasītāja uzskata, ka, secinādama, ka Francijas ostām piešķirtais atbrīvojums no nodokļa ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, taču neprecizējot, ka atbalsta kvalifikācija aprobežojas ar ostu saimniecisko darbību, Komisija principā savā lēmumā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar Francijas ostu veikto darbību saimnieciskā rakstura vērtējumu. Prasītāja uzskata, ka Komisija savā Francijas ostu veikto darbību saimnieciskā rakstura analizē pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā šādu divu iemeslu dēļ:
 - pirmkārt, apstrīdētajā lēmumā neaplūkojot atsevišķas Francijas ostu veiktās darbības;
 - otrkārt, attiecībā uz citām Francijas ostu darbībām tikai atkārtoti norādot uz vispārīgiem principiem, kas izriet no Tiesas judikatūras par ostu infrastruktūras finansējumu no valsts līdzekļiem jomā, bez secinājumiem par to saimniecisko raksturu, kaut arī runa bija par valsts atbalsta jomas normu piemērošanu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā un nepietiekams pamatojums saistībā ar kritērijiem par konkurences izkropļošanu un tirdzniecības starp dalībvalstīm ietekmēšanu, jo Komisija nepamatoti esot uzskatījusi, ka attiecīgais atbrīvojums no nodokļa var radīt konkurences izkropļojumus un var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm saistībā ar Francijas ostām kopumā un konkrēti saistībā ar salu un aizjūras ostām. Prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots, jo Komisija, savu nostāju nepamatojot, ir pieņēmusi, ka šie nosacījumi šajā gadījumā ir izpildīti.
4. Ar ceturto pamatu tiek norādīta kļūda tiesību piemērošanā, veicot pastāvoša atbalsta pārbaudes procedūru, un LESD 108. panta 1. un 2. punkta, kombinācijā ar samērīguma principu, pārkāpums, jo, pirmkārt, pieprasot Francijas iestādēm iesniegt pierādījumus par Francijas ostu atbrīvojuma no uzņēmumu ienākuma nodokļa režīma saderīgumu ar iekšējo tirgu, Komisija esot apvērsusi pierādīšanas pienākumu un rīkojusies tā, it kā tai būtu ticis iesniegts pieteikums par jaunas atbalsta shēmas apstiprināšanu. Otrkārt, uzdodot Francijas iestādēm šo atbrīvojuma režīmu vienkārši atcelt, nepierādot, ka nekādi grozījumi šo pasākumu nevar padarīt atbilstošu Savienības tiesību normām valsts atbalsta jomā, Komisija esot pārkāpusi LESD 108. panta 1. un 2. punktu, Regulas Nr. 2015/1589 2. pantu un samērīguma principu.
5. Piektais pamats ir saistīts ar labas pārvaldības principa pārkāpumu, jo fakts, ka Komisija prasīja atbrīvojuma režīmu atcelt, tajā pašā laikā pieļaujot atbalsta shēmas ostām citās dalībvalstīs, neļauj nodrošināt taisnīgas konkurences apstākļus dažādu Eiropas ostu starpā, bet, tieši pretēji, rada jaunus konkurences izkropļojumus, kas tādējādi rada konkrētu Komisijai uzticētās lomas būt iekšējā tirgus pareizas darbības garantam pārkāpumu. Tādējādi tā esot pārkāpusi objektivitātes principu, kas ir labas pārvaldības principa obligāta sastāvdaļa.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. novembrī – Commune de Fessenheim u.c./Komisija

(Lieta T-751/17)

(2018/C 032/50)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Commune de Fessenheim (Fesenaima, Francija), Communauté de communes Pays Rhin–Brisach (Fogelzaima, Francija), Conseil départemental du Haut Rhin (Kolmāra, Francija) un Conseil régional Grand Est Alsace Champagne Ardenne Lorraine (Strasbūra, Francija) (pārstāvis – G. de Rubercy, advokāts)